

К. В. Гусаров,

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри цивільного процесу

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ СУДАМИ СПРАВ ПРО ВИДАЧУ ОБМЕЖУВАЛЬНОГО ПРИПISУ

Розвиток суспільних відносин викликає необхідність їх правового регулювання. У ЦПК України законодавець збільшив коло відносин, що є предметом судового розгляду за правилами окремого провадження. Серед іншого, глава 13 вказаного нормативного акта передбачає розгляд судом справ про видачу і продовження обмежувального припису.

Привертають увагу досить стислі строки розгляду справ даної категорії. Частина 2 ст. 350⁵ ЦПК України встановлює, що справа про видачу обмежувального припису розглядається органом судової влади не пізніше 72 годин після надходження до суду заяви про видачу обмежувального припису. П. П. Заворотько та М. Й. Штефан свого часу слушно звертали увагу на те, що процесуальні дії на виконання положень норм права здійснюються в межах процесуальних форм, встановлених державою в правилах, що визначають правові режими в розгляді й вирішенні судом справ [1, с. 6].

Процесуальна форма розгляду справ зазначеної категорії передбачається не лише нормами ЦПК України, але й Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству». Нормативне регулювання вирішення вказаних справ окремого провадження дозволяє визначити наступні особливості законодавчого закріплення процедур розгляду судами справ про видачу обмежувального припису та продовження дії вказаного документа.

Так, основними учасниками справ окремого провадження є заявник та заінтересована особа. В той же час ст. 26 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» передбачає можливість звернутися до суду із

заявою про видачу обмежувального припису стосовно кривдника. Навряд чи в даному випадку можна говорити про суттєвий брак понятійного апарату, проте ст. 350³ ЦПК України містить правило про те, що заінтересованими особами у справах даної категорії є суб'єкти, щодо яких подано заяву про видачу обмежувального припису. Однак кривдник не є єдиною особою, що може бути залученою до справи як заінтересована особа. Частина 2 ст. 350³ ЦПК України відносить до такої категорії, зокрема, фізичних осіб, прав та інтересів яких стосується заява про видачу обмежувального припису, а також органи державної влади та місцевого самоврядування в межах їх компетенції. Прикладом останніх можуть бути уповноважені підрозділи органів Національної поліції держави за місцем проживання (перебування) заявника для взяття кривдника на профілактичний облік. Цим підрозділам повідомляється судом інформація про видачу або продовження обмежувального припису не пізніше наступного дня з дня ухвалення рішення.

Стаття 350⁴ ЦПК України не визначає обов'язку додавати до заяви будь-які докази вчинення домашнього насильства. Пункт 3 ч. 1 цієї норми зобов'язує зазначити в заяві обставини, що свідчать про необхідність видачі судом обмежувального припису та докази, що їх підтверджують (за наявності).

Деякі справи окремого провадження (про надання психіатричної допомоги в примусовому порядку, розкриття банками інформації, що містить банківську таємницю), включно зі справами про видачу і продовження обмежувального припису, розглядаються судом у скорочені

терміни. З огляду на це не уявляються кореспондуючими між собою законодавчі правила про розгляд цих справ за участю заявників і заінтересованих осіб та обов'язок суду повідомити учасників справи (ч. 5 ст. 128 ЦПК України) з урахуванням вимог ч. 9 вказаної норми.

Закріплюючи негайне виконання судового рішення по категорії справ, що розглядається, слід звернути увагу на необхідність викладення змісту вказано-

го документа у формі обмежувального припису (ст. 350⁶ ЦПК України). Його оскарження в апеляційному порядку не зупиняє виконання акта правосуддя. З огляду на це при реалізації права апеляційного оскарження заявником чи заінтересованою особою відбувається перебування учасника справи до ухвалення рішення судом апеляційної інстанції фактично під дією судового рішення у випадку його негайного виконання.

Список використаної літератури

1. Заворотко П. П., Штефан М. Й. Київ: Вид-во Київського ун-ту, 1971. 187 с.

References

1. Zavorotko P. P., Stefan M. Y. Kyiv: Issue of the Kyiv University, 1971. 187 p.

Н. Ю. Карпова. **Кваліфікація злочинів проти правосуддя. Курс лекцій:** навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2019. 180 с.

ISBN 978-966-667-756-6

У навчальному посібнику на основі Кримінального кодексу України 2001 р., досягнень науки кримінального права, з урахуванням судової практики України та ЄСПЛ, проаналізовані об'єктивні та суб'єктивні ознаки злочинів, відповідальність за які передбачено в розділі XVIII Особливої частини КК України, розглянуті питання кваліфікації злочинів проти правосуддя, відмежування їх від суміжних складів злочинів. У посібнику враховані зміни та доповнення до законодавства України станом на 1 грудня 2019 року.

Навчальний посібник може бути використаний студентами у навчальному процесі, аспірантами та викладачами юридичних і гуманітарних закладів та факультетів, науковцями, народними депутатами України, державними службовцями, також всіма, для кого є важливою охороною правосуддя від злочинних посягань. Навчальний посібник також стане в пригоді при підготовці до кваліфікаційних іспитів суддів, прокурорів, на здобуття свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.

вою охороною правосуддя від злочинних посягань. Навчальний посібник також стане в пригоді при підготовці до кваліфікаційних іспитів суддів, прокурорів, на здобуття свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.